

PARAULA I VIDA

«A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots»

Avui celebrem la joiosa i triomfal festa de Tots Sants! Quina alegria celebrar les vides i els testimoniatges units de tots els sants i santes de Déu, els coneguts —que figuren al Martirologi o santoral—, i també la multitud dels sants anònims, desconeguts per a nosaltres, però no pas per a Déu, per a qui són fills i filles seues, ben estimats! Hi podem unir i celebrar totes les persones bones, exemplars, que han existit o que cadascú ha conegut (familiars, per què no?) i que, en esperança, creiem que ja són amb Déu, gaudint de la seva glòria, i intercedint per nosaltres. Confiem en la promesa de Jesús: «A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres estigueu allà on joestic» (Jo 14,2-3).

Els sants ens ajuden a viure més de cara a Déu, cercant «allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu» (Col 3,1) i a «esperar contra tota esperança» (Rm 4,18). Ells ens empenyen amb la seva exemplaritat. Pels seus mèrits units als de Crist i Maria, i

per les seves pregàries, un dia serem acollits a la pàtria celestial. L'Església ho demana quan fa la darrera recomanació de l'ànima del difunt a l'església: «Ajudeu-lo/la sants de Déu, sortiu a rebre'l àngels del Senyor; acolliu la seva ànima, i presenteu-la a l'Altíssim.»

Per més que cada generació ha de viure «temps durs», amb desconcert i crisis de fe en moltes persones, els sants ens re-centren en el més important i essencial: Jesucrist, la seva Paraula, l'amor amb què Déu ens estima i que hem d'acollir i testimoniar amb paraules i sobretot amb obres envers el pròxim, envers els pobres i necessitats. «Al capvespre de la vida serem examinats en l'amor», deia Sant Joan de la Creu, resumint la famosa paràbola del judici final (Mt 25,31-46) quan se'ns preguntarà si hem donat de menjar, de beure, si hem visitat els presos, vestit els despulats, visitat els malalts... si hem estimat. Perquè tot el que fem a un dels més petits, ho fem al Crist mateix. Davant la secularització ambiental i la pèrdua del sentit de Déu en la vida de molts, us proposo que us fixeu en Crist com a centre de la vostra vida, amb qui ens comuniquem fonamentalment per mitjà de l'oració; davant l'egoisme que avui im-

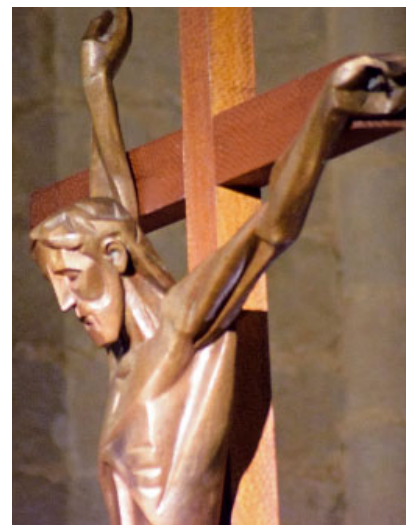
pera en la societat i que provoca tant crisis, i davant la soledat de moltes persones, proposem-nos i oferim experiències de vida fraterna i caritativa; davant el malbaratament insolidari, visquem l'austeritat, la senzillesa de vida i la compartició; davant l'individualisme i la falsa llibertat que oblidia la voluntat de Déu i el seu amor, proposem-nos confiar sempre en Déu, abandonar-nos confiadament a les seves mans. Siguem Església fraterna, en camí constant (en sortida) cap als homes i els pobres, fonamentada en l'Amor de Déu.

La festa de Tots Sants ens assegura que la vida té sentit. I des del final que esperem, s'il·lumina el camí a fer, que no és una quimera ni una buidor. Perquè sabem i creiem que ens estan esperant, que anem cap a Déu, i que serem eternament feliços. Finalment trobarem el repòs que tant desitgem (cf. Mt 11,29) i viurem una personal fraternitat eterna. Perquè, els cristians no morim, sinó que entrem en la Vida, com afirmava la doctora de l'Església, Teresina de l'Infant Jesús. Una Vida habitada per Déu i per la multitud dels seus sants.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Solemnitat de Tots Sants

El dia 1 de novembre celebrem la solemnitat litúrgica de Tots els Sants, en el que es proclama l'Evangeli de les benaurances del Regne.

Avui és realment una festa eclesial: s'alegren l'Església del cel i la que peregrina en aquest món pels camins de la santedat revelats pel Fill, és a dir, per les benaurances del Regne. L'Església, glorificada i peregrina, s'uneix en la litúrgia d'avui per celebrar la santedat de Déu.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Fratelli tutti (Tots germans)

El papa Francesc ha publicat una nova encíclica sobre la fraternitat universal, *Fratelli tutti*. Recordem l'encíclica anterior, *Laudato Si'* (2015), que és un crit, alhora angoixat i ple d'esperança, sobre la situació de la terra i el canvi climàtic que amenacen el futur no gaire llunyà del nostre planeta, la «casa de tots».

Aquesta nova encíclica parla de la convivència d'homes i dones, de grups, pobles i països de la nostra humanitat. Es tracta de promoure un món en el qual tots els humans, de qualsevol llengua, sexe, cultura o religió, aprenguin a entendre's i a viure com a germans. El Papa parteix de la paràbola del bon samarità que tots coneixem. I pregunta: «Amb qui t'identifiques?» (64). Tots estem cridats a baixar de la nostra cavalcadura de superioritat i d'indiferència, i anar

pel camí de tots els altres, a superar l'allunyament, la por del diferent, el rebuig, l'acusació de l'altre i sentir-se germà de tots. El camí dels germans és l'acostament, l'acolliment, l'escolta, el diàleg. «Un camí de fraternitat, local i universal, només pot ser recorregut per esperits lliures» (25). I això, no només entre les persones individuals sinó, potser sobretot, entre els grups, els col·lectius, de manera que els «altres» ja no siguin ignorats, o sospitosos, o enemics, sinó que entrin en el cercle del «nosaltres», ampli fins a abraçar el món sencer on hi càpiga tothom, i constituir una veritable «família humana» (141).

Cal superar l'individualisme tancat que no ens fa més grans i més feliços; ens fa més petits i més aïllats. Sortir del nostre món per entendre i acollir l'altre,

això ens fa grans i madurs. D'aquí n'ha de sortir un món plural, policrom, on cadascú sigui respectat i alhora aprengui i aporti. Perquè «ningú no se salva sol, únicament és possible salvar-se junts» (16). Per això cal promoure una política que estigui veritablement al servei de la gent, amb diàleg sincer, acords multilaterals i pau social. I cal fer una Església oberta, acollidora, dialogant. Hem de fer aquesta tasca sobre l'únic fonament que pot donar als homes la seva veritable vida: tots som germans, fills del mateix Pare, que és la nostra Comunió i Vida eterna. El Papa llança un crit al cor de tots: «Convido a l'esperança, que ens parla d'una realitat que està arrelada en el profund de l'ésser humà» (55).

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

«En la casa de mi Padre hay muchas moradas»

Hoy celebramos la gozosa y triunfal fiesta de Todos los Santos. ¡Qué alegría celebrar las vidas y los testimonios unidos de todos los santos y santas de Dios, los conocidos —que figuran en el Martirologio o santoral—, así como la multitud de los santos anónimos, desconocidos para nosotros, pero no para Dios, para quienes son hijos e hijas suyos, muy queridos! Podemos unir y celebrar todas las personas buenas, ejemplares, que han existido o que cada uno ha conocido (familiares, ¿por qué no?) y que, en esperanza, creemos que ya están con Dios, disfrutando de su gloria, e intercediendo por nosotros. Confiamos en la promesa de Jesús: «En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho porque voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros» (Jn 14,2-3).

Los santos nos ayudan a vivir más de cara a Dios, buscando «los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios» (Col 3,1) y a creer «contra toda esperanza» (Rm 4,18). Ellos nos impulsan con su ejemplaridad. Por sus méritos, unidos a los de Cristo y María, y por sus oraciones, un día seremos acogidos en la patria celestial. La Iglesia así intercede cuando hace la última recomendación del alma del difunto en la iglesia: «Venid en su ayuda santos de Dios, salid a su encuentro, ángeles del Señor. Recibid su alma, y presentadla ante el Altísimo.»

Por más que cada generación deba vivir «tiempos recios», con desconciertos y crisis de fe en muchas personas, los santos nos re-centran en lo más importante y esencial: Jesucristo, su Palabra, el amor con que Dios nos ama y que hemos de acoger y testimoniar con palabras y sobre todo con obras para con el prójimo, con los pobres y necesitados. «Al atardecer de la vida seremos examinados en el amor», decía San Juan de la Cruz, resumiendo la famosa parábola del juicio final (Mt 25,31-46) cuando se nos preguntará si hemos dado de comer, de beber, si hemos visitado a los presos, vestido a los desnudos, visitado a los enfermos... si hemos amado. Porque todo lo que hacemos a uno de los más pequeños, lo hacemos al mismo Cristo. Ante la secularización ambiental y la pérdida del sentido de Dios en la vida de muchos, os propongo que os fijéis en Cristo como centro de vuestra vida, con quien nos comunicamos fundamentalmente por medio de la oración; ante el egoísmo que hoy impera en la sociedad y que provoca tantas crisis, y ante la soledad de muchas personas, propongámonos y ofrezcamos experiencias de vida fraterna y caritativa; ante el derroche insolidario, vivamos la austeridad, la sencillez de vida y el compartir; ante el individualismo y la falsa libertad que olvida la voluntad de Dios y su amor, propongámonos confiar siempre en Dios, abandonarnos confiadamente en sus manos. Seamos Iglesia fraterna, en camino constante (en salida) hacia los hombres y los pobres, fundamentada en el Amor de Dios.

La fiesta de Todos los Santos nos asegura que la vida tiene sentido. Y desde el final que esperamos, se ilumina el camino a recorrer, que no es una quimera ni un vacío. Porque sabemos y creemos que nos están esperando, que vamos hacia Dios, y que seremos eternamente felices. Finalmente encontraremos el descanso que tanto deseamos (cf. Mt 11,29) y viviremos una personal fraternidad eterna. Porque, los cristianos no morimos, sino que «entramos en la Vida», como afirmaba la doctora de la Iglesia, Santa Teresa del Niño Jesús. Una Vida habitada por Dios y por la multitud de sus santos.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Reunió de la CET a Barcelona

El dia 8 d'octubre a la tarda es van reunir els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense al Seminari de Barcelona, presidits per l'Arquebisbe de Tarragona. Hi van assistir tots

els seus membres llevat del Cardenal Arquebisbe de Barcelona. A l'inici va entrar a saludar el Bisbe auxiliar electe de Barcelona, Mons. Xavier Vilanova, nomenat el passat dimarts dia 6.

Els bisbes van tractar diversos temes com el treball realitzat per la Fundació Pere Tarrés aquest estiu i els reptes de futur de l'educació en el temps lliure, amb la presència dels Srs. Josep Oriol Pujol i Xavier Nus. També van rebre informació pormenoritzada sobre el moment de l'ensenyança concertada a Catalunya per part del P. Enric Puig s.j., Director de l'Escola Cristiana de Catalunya. Finalment, escoltaren les informacions sobre l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que ha estat fent un gran esforç per l'ensenyament universitari presencial sigui realment presencial o telemàtic.

També van aprovar per unanimitat la versió catalana dels textos litúrgics de la Memòria lliure de Santa Faustina Kowalska, que se celebrarà el 5 d'octubre.

La Setmana de Cinema Espiritual arriba a la novena edició

El Setmana de Cinema Espiritual arriba enguany a la novena edició al Principat d'Andorra, afegint les escoles de Balaguer per segona vegada, i entra a les aules, en un format digital que evita el trasllat d'infants i joves a les sales de projecció.

La Setmana de Cinema Espiritual se celebrarà del 2 al 6 de novembre, i és organitzada per la Delegació d'Ensenyament i l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra. Es preveu la participació d'un miler d'infants, segons que ha assenyalat el Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert.

Els professors ja disposen de les guies didàctiques per preparar l'activitat i els valors sòlids que

es volen transmetre als joves i infants.

Per als més petits es projectarà *La Mia i el lleó blanc*, sobre l'amistat entre una nena i un lleó blanc per treballar la contemplació i el vincle amb la natura.

Per a nivells superiors es podrà veure *Corre como una chica*, un film per reflexionar sobre la igualtat de gènere i la valentia d'afrontar un repte amb la història de la primera jockey a guanyar un campionat de Melbourne.

Per als més grans s'ha preparat *Especiales* per assistir a la història d'un grup de joves que s'organitzen per ajudar persones amb autisme allà on no arriben els governs.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

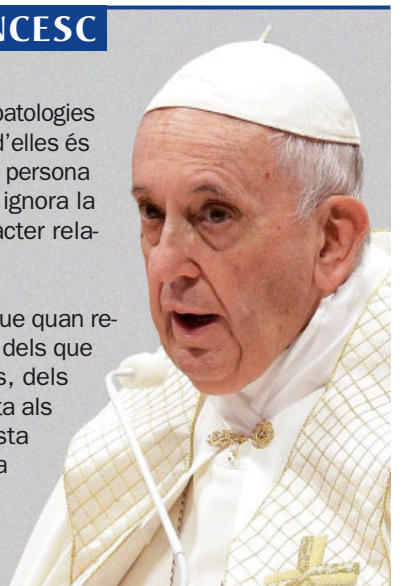
@Pontifex: «Hem nascut amb una llavor d'inquietud, inquietud per trobar la plenitud. El nostre cor, fins i tot sense saber-ho, té set de trobar-se amb Déu i el cerca, sovint per camins equivocats. Quan la nostra inquietud troba Jesús, comença la vida de gràcia» (12 d'agost).

@Pontifex: «Déu no ens escull per la nostra "habilitat", sinó precisament perquè som i ens sentim petits» (12 d'agost).

@Pontifex: «El coronavirus no és l'única malaltia que s'ha de combatre: la

pandèmia ha tret a la llum patologies socials més àmplies. Una d'elles és la visió distorsionada de la persona humana, una mirada que ignora la seva dignitat i el seu caràcter relacional» (15 d'agost).

@Pontifex: «Déu espera que quan serem també ens recordem dels que no pensem com nosaltres, dels que ens han tancat la porta als nassos, dels que ens costa perdonar. Només la pregària trenca cadenes, només la pregària aplanar el camí cap a la unitat» (15 d'agost).

Canòlich Music en l'àmbit digital i obert a més escoles

El festival de música cristiana que se celebra a Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra) optarà enguany per un format digital, amb activitats a les xarxes socials, especialment un canal de YouTube propi que ha posat en marxa el propi festival en els darrers dies. L'acte de cloenda serà una missa que se celebrarà a la parròquia de Sant Julià de Lòria i que serà retransmesa per YouTube també. La cita serà els dies 20 i 21 de novembre.

Les limitacions imposades per la pandèmia de la Covid-19 ha fet optar a l'organització pel desenvolupament d'eines telemàtiques, de manera que també es podrà treballar en escoles catalanes. L'objectiu és involucrar-hi el món educatiu. S'editarà material didàctic per treballar telemàticament durant la set-

mana, un concurs de clips sobre la temàtica de la fragilitat humana i sobre la temàtica que proposa el Festival enguany: «Som fràgils. Som valents». El concurs, ja obert, s'ha posat en marxa en la xarxa Tik-tok. També hi ha les activitats «Batecs de vida», «Batecs d'esperança», i «Batecs d'energia», tots emesos pel canal de YouTube, i en els que participaran DJ Garden&AlexGR en concert; a més del taller: Cançons per a l'esperança i la vida des de la teva escola, i un concert nocturn a l'església de Canòlich.

Amb el lema «Som fràgils, siguem valents!», el festival de música cristiana es trasllada a l'espai virtual, fet que també ha generat que diversos centres catalans s'interessin per aquest festival que pretén fomentar valors a través de la música.

Confirmacions a Balaguer

Dissabte dia 10 d'octubre, l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, acompanyat per Mn. Joan Pujol, Mn. Jordi Profitós i per Mn. Alfons Velàquez, va conferir el sagrament de la Confirmació a tres grups de joves de la ciutat dins la celebració de l'Eucaristia. Degut a les mesures sanitàries, va haver-se de limitar l'aforament i per això es van distribuir els confirmands en 3 celebracions al llarg del dia que van agrupar una cinquantena de joves. Entre ells, dos fills bessons de l'actual Alcalde de la ciutat, el Paer en Cap Jordi Ignasi Vidal.

L'Arquebisbe Joan-Enric, a partir d'un text proclamat de la carta als Gàlates i l'Evangeli de Lluc 4, va destacar que la lluita entre carn i esperit ha de significar prendre la bona decisió, escoltant i fiant-se de la veu de Déu. En el combat de la fe, el creient s'ha de deixar con-

duir sempre per l'Esperit de Déu i així no satisfer les obres materials, de la carn, desencaminades. Compromís de fe, deixant-se inspirar per l'Esperit, com la Verge Maria que va donar-se totalment a la voluntat del Pare.

El mateix Esperit Sant que conduïa el Crist, ens ha de portar a sentir la protecció, la pau i el goig, i així ser testimonis valents del Senyor. Especialment enmig de la pandèmia tots i especialment els joves, hem de ser portadors d'esperança i de solidaritat.

Els va animar a llegir l'Evangeli que els va regalar al final de la missa, i participar assíduament en l'Eucaristia, així com a viure compartint amb grups de fe a la parròquia o a l'escola, i trobant voluntariats i compromisos adequats a la seva edat, per —insistia— «ser sal de la terra i llum del món» com ens reclama el Senyor.

Reunió del Patronat de l'Escola Sant Ermengol

El Patronat del Col·legi Sant Ermengol, presidit per l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives i la M.I. Ministra d'Educació, Ester Vilarubla, es va reunir el dia 14 d'octubre en sessió ordinària.

Es van aprovar els pressupostos per al curs 2020-2021 que concreten les exigències de contenció

i alguna reducció. Van rebre informació detallada per part de la nova Directora, Maria Josep Pasqual, sobre el pla de contingència elaborat amb els diferents possibles escenaris, per si es donen contagis de la Covid-19. L'escola va seguint el seu ritme normal, preveient connexions telemàtiques i acompanyament de l'alumnat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Lm 3,17-26 (o bé: Rm 6,3-9) / Sl 129 / Jo 14,1-6]. Commemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Dimarts [Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24]. *Urgell*: □ Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell, patró secundari de la diòcesi. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà de Lima; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh. Els innumerables màrtirs de Saragossa.

4. □ Dimecres [Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prevere cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15, 1-10]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; santa Àngela de la Creu, verge i fundadora de les Germanetes de la Creu a Sevilla. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beata Maria Ràfols i Bruna, religiosa fundadora de les Germanes de la Cari-

tat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí de Rovira (Vilafranca del Penedès). *Urgell*: □ Sant Martí de Porres.

6. ■ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, prevs., i companys, mrs. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633), sant Lleopard, anacoreta; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. *Lleida*: □ Beat Francesc Palau i Quer (Aitona, Segrià, 1811 - Tar-

ragona, 1872), prev. carmelità, fund. Gns i Gnes. Carmelites (1860-1861). Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint M. Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indoxina, nat a Xàtiva.

8. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 6, 13-17 / Sl 62 / 1Te 4,13-18 / Mt 25, 1-13]. Santa Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana; sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per «màrtirs coronats»; sant Deodat I, papa (615-618).

Tots Sants

COMENTARI

Els sants de la «porta del costat»

Avui, Tots Sants, és un dia d'una gran festa. No ens hauria d'amarar el record melangiós d'aquells parents o amics que han mort (els recordarem de mà). Avui és un dia d'intensa joia. Recordem *la multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar, gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües que estaven drets davant el tron i davant l'Anyell i cridant amb totes les forces: Hosanna al nostre Déu.* Abans ha parlat de *cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel.* És un nombre simbòlic: representa tot el poble de Déu, el nou Israel obert a totes les nacions. Avui celebrem aquesta salvació que arriba a una multitud immensa de creients. Perquè no ens cenyim només als sants «oficials» sinó a tants homes i dones fidels a Déu al llarg de la seva vida, en circumstàncies de vegades molt difícils; homes i dones que tots nosaltres hem conegut, senzills i humils, «normals». Són els sants de «la porta del costat» dels que parla el Papa. Són els que han viscut com a *fills de Déu*, a la terra, però no han estat *reconeguts pel món*, més aviat oblidats i fins i tot perseguits, però que ara *són semblants a Déu perquè el veuen tal com és*, en el món nou de Déu Pare.

I l'Evangeli ens ensenya quin és el camí dels fills Déu; és el camí de les benaurances, el camí de la felicitat: estar sempre al costat dels *pobres*, dels qui *estan de dol*; són aquells que no tenen ànsia de ser més que els altres sinó que són senzills i pacífics, que només busquen la *justícia* com els assedegats busquen l'aigua. Són tots els qui no enganyen, *els nets de cor*, aquells que senten com a pròpies les alegries i les penes dels altres germans. I són *feliços* també, sí feliços aquells que són *perseguits per la justícia* o per la fidelitat a *Crist*. Tots aquests formen part de la immensa multitud dels salvats que viuen en aquell lloc on no hi ha dolor, ni sofriment, ni plors. Són aquests els sants que recordem avui. Ens esperen amb deler i ens indiquen el camí per arribar on són ells.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de l'Apocalipsi de Sant Joan (Ap 7,2-4.9-14)

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol ixent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: «No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que hauréu marcat al front els servents del nostre Déu.» Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel. Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces: «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell.» I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.» Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on venen?». Jo li vaig respondre: «Senyor meu, vós ho sabeu». Ell em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Aquests són els qui venen per veure-us de cara, Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-3)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom qui té aquesta esperança en ell es purifica, tal com Jesucrist és pur.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,2-4.9-14)

Yo, Juan, vi otro ángel que subía del oriente llevando el sello del Dios vivo. Gritó con voz potente a los cuatro ángeles encargados de dañar a la tierra y al mar, diciéndoles: —«No dañéis a la tierra ni al mar ni a los árboles hasta que marquemos en la frente a los siervos de nuestro Dios.» Oí también el número de los marcados, ciento cuarenta y cuatro mil, de todas las tribus de Israel. Después de esto apareció en la visión una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y gritaban con voz potente: «¡La victoria es de nuestro Dios, que está sentado en el trono, y del Cordero!» Y todos los ángeles que estaban alrededor del trono y de los ancianos y de los cuatro vivientes cayeron rostro a tierra ante el trono, y rindieron homenaje a Dios, diciendo: «Amén. La alabanza y la gloria y la sabiduría y la acción de gracias y el honor y el poder y la fuerza son de nuestro Dios, por los siglos de los siglos. Amén.» Y uno de los ancianos me dijo: «Ésos que están vestidos con vestiduras blancas ¿Quiénes son y de dónde han venido?» Yo le respondí: «Señor mío, tú lo sabrás.» Él me respondió. «Éstos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Éste es el grupo que viene a tu presencia, Señor.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-3)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque le veremos tal cual es. Todo el que tiene esperanza en él se purifica a sí mismo, como él es puro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver el Jesús el gentío, subió a la montaña, se sentó, y se acercaron sus discípulos; y él se puso a hablar, enseñándoles: «Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos los que lloran, porque ellos serán consolados. Dichosos los sufridos, porque ellos heredarán la tierra. Dichosos los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedaran saciados. Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Dichosos los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Dichosos los que trabajan por la paz, porque ellos se llamarán los Hijos de Dios. Dichosos los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Estad alegres y contentos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»